

Επιστολή ενός Έλληνα της διασποράς προς τον Πρόεδρο της Δημοκρατίας...

- του Χρήστου Μαγγούτα
Πρόεδρος της Ελληνοκαναδικής Δημοκρατικής Οργάνωσης,
TORONTO

"Αν είχα τη δύναμη θα προτιμούσα ως πρόεδρο της Ελληνικής Δημοκρατίας όχι εσάς αλλά τον Ισλανδό πρόεδρο, τον Όλαφουρ Ράγκναρ Γκρίμσον. Μπορεί να καυχιόμαστε ότι εμείς γεννήσαμε τη δημοκρατία, αλλά πάει καιρός πια που δεν έχουμε συγγένεια μαζί της.

Όταν το ισλανδικό Κοινοβούλιο ενέκρινε κάποιο νόμο παρόμοιο με το Μνημόνιο 1 και στάλθηκε για επικύρωση στον πρόεδρο της δημοκρατίας, αυτός ενεργοποίησε το μόνο...δικαίωμα που είχε, όπως κι εσείς: δεν το υπέγραψε και κάλεσε το λαό σε δημοψήφισμα. Ήταν η πρώτη φορά που έγινε δημοψήφισμα στη χώρα αυτή. Η εξήγηση ήταν σαφής: «Δε μπορώ εγώ ή οι λίγοι βουλευτές που ψήφισαν αυτό το νόμο να αναλάβω την ευθύνη να επικυρώσω ένα νόμο που θα επηρεάσει τη ζωή κάθε πολίτη της χώρας μου. Σε ένα τόσο σοβαρό θέμα μόνο ο λαός μπορεί να αποφασίσει».

Το δημοψήφισμα έγινε και ο λαός απέρριψε το νόμο. Δεν είχε άδικο: τρεις τράπεζες είχαν δανειστεί 80 δις ευρώ, ήτοι το δεκαπλάσιο από το Ακαθάριστο Εθνικό Εισόδημα της χώρας, είχαν χρεοκοπήσει και τώρα ζητούσαν από το λαό να πληρώσει τους δανειστές σε διάφορες χώρες.

Οι πολιτικοί άρχισαν νέες συνομιλίες με τους δανειστές και έφεραν τροποποιημένο σχέδιο στη Βουλή, κάτι σαν Μνημόνιο 2, το οποίο ψηφίστηκε κατά πλειοψηφία και στάλθηκε στον πρόεδρο της Δημοκρατίας για επικύρωση. Και πάλι εκείνος είπε όχι και ζήτησε νέο δημοψήφισμα. Το επιχείρημά του ήταν σαφέστατο: «Στα μεγάλα θέματα δεν αποφασίζουν προσωρινοί ηγέτες, ηγέτης είναι ο λαός και αυτός θα αποφασίσει».

Χρειάστηκε να κατεβεί στους δρόμους για να υπερασπιστεί τη θέση του ενάντια στη λυσσαλέα επίθεση των πολιτικών. Υπάρχουν βίντεο που δείχνουν τη σύζυγό του να αγκαλιάζει διαδηλωτές που η αστυνομία τους έχει πνίξει στα καπνογόνα. Ήταν ανένδοτος στις αρχές του: «Υπάρχουν χώρες πιο ισχυρές οικονομικά από μας, εμείς όμως δεν πρόκειται να βάλουμε το κέρδος πάνω από τη Δημοκρατία».

Στο νέο δημοψήφισμα ο λαός απέρριψε και το Μνημόνιο 2. Ο πρόεδρος το πήγε ακόμα πιο πέρα και ζήτησε αναθεώρηση του συντάγματος, μόνο που αυτή τη φορά η αναθεώρηση δε θα γινόταν από πολιτικούς αλλά από τον ίδιο το λαό. Το επιχείρημά του ήταν και πάλι ατράνταχτο: «Ο λαός είναι η υπέρτατη εξουσία, αυτός πρέπει να συντάξει το σύνταγμα». Έγιναν χιλιάδες συναντήσεις, στάλθηκαν άπειρα ηλεκτρονικά μηνύματα και η λαϊκή επιτροπή κατέληξε σε μια μορφή του συντάγματος που φυσικά δεν είχε ούτε παραγραφές, ούτε ασυλίες και ούτε φοροαπαλλαγές για

τους πολιτικούς. Δεν έχει γίνει ακόμα δημοψήφισμα για το σύνταγμα, καθώς οι πολιτικοί παλεύουν με κάθε μέσο να το καθυστερήσουν, αλλά δε θα το πετύχουν για πολύ.

Σε κάποια στιγμή χρειάστηκε να καλέσουν το ΔΝΤ για βοήθεια, αλλά υπό ένα όρο: «Θα σας πληρώσουμε ό,τι δανειστούμε, αλλά υπό ένα όρο: δε θα πειραχθούν οι μισθοί, οι συντάξεις και τα κοινωνικά προγράμματα, γιατί είμαστε μια σκανδιναβική σοσιαλιστική κοινωνία και σκοπός μας είναι η ευημερία του πολίτη και όχι τα κέρδη των τραπεζών». Ούτε κεραμίδα να έπεφτε στα κεφάλια των αρμόδιων του ΔΝΤ, αλλά τελικά το δέχτηκαν για πρώτη φορά στην ιστορία του ταμείου, γιατί κατάλαβαν ότι δεν έχουν να κάνουν με άτομα όπως ---- (δε χρειάζεται να αναφέρω ονόματα).

Αλλά ο πρόεδρος μιας δημοκρατίας δε σταμάτησε εκεί: ζήτησε να γίνει έλεγχος στα οικονομικά όλων των πολιτικών και πολλοί από αυτούς αντιμετώπιζουν τον πέλεκυ της δικαιοσύνης, συμπεριλαμβανομένου και του ίδιου του πρωθυπουργού. Η έκθεση της αδέσμευτης επιτροπής έφτασε τις 2,500 σελίδες και χρειάστηκαν 45 συνεχείς ώρες για να διαβαστεί από καλλιτέχνες, συγγραφείς, απλούς πολίτες σε κεντρικό σημείο της πρωτεύουσας.

Και το συμπέρασμα ήταν σαφές: δεν ευθύνεται ο λαός για όσα έκαναν οι πολιτικοί οι οποίο εκλέχτηκαν λέγοντας τα αντίθετα από όσα υποσχέθηκαν. Τρία χρόνια μετά η Ισλανδία αρχίζει να βγαίνει από την κρίση, στην Ελλάδα μας λένε ότι θα χρειαστούν δεκαετίες και αν....

Και κάτι ακόμα: ο Πρόεδρος της Δημοκρατίας της Ισλανδίας δεν το έκανε αυτό για να κρατηθεί στην καρέκλα. Πριν λίγες μέρες δήλωσε ότι δε θα είναι υποψήφιος για επόμενη θητεία. «Εκπλήρωσα το χρέος μου στο λαό μου» ήταν η λακωνική δήλωσή του (όχι δεν είπε αν ήταν και στην Εθνική Αντίσταση).

Μήπως κ. Παπούλια θάπρεπε να επισκεφθείτε τους Βίκινγκς της Ισλανδίας για να πάρετε κάποια μαθήματα δημοκρατίας; Μήπως αυτοί που έτρωγαν βελανίδια όταν εμείς χιτίσαμε Παρθενώνες τώρα ξέρουν καλύτερα τι σημαίνει δημοκρατία ενώ εσείς την ευτελίζετε - ουσιαστικά μια πράξη αιμομιξίας -- στη χώρα που γεννήθηκε;

Και μια ακόμα δήλωσή του Όλαφουρ Ράγκναρ Γκρίμσον: «Έχω την σταθερή εντύπωση ότι τα κόμματα στη Βουλή δεν εκφράζουν αυτή την εποχή αντίστοιχη αναλογία στο λαό». Εσείς θα κάνατε ποτέ αυτή τη δήλωση, που είναι πασιφανής σε κάθε έλληνα πολίτη;

Θα ήθελα να σας δω δίπλα στον Όλαφουρ Ράγκναρ Γκρίμσον. Έτσι για να καταλάβω τι σημαίνει γίγαντας και τι νάνος Πρόεδρος της Δημοκρατίας.... "